УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
и
ЕВРОПСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ЈАВНО ПРАВО
МЕЂУНАРОДНИ САВЕЗ ПРАВНИКА
ИНСТИТУТ ЗА УПОРЕДНО ПРАВО

ЗБОРНИК САЖЕТАКА

„Право између истине и сигурности“

COLLECTION OF ABSTRACTS

“Law Between Truth and Certainty“

XV Научни скуп поводом Дана Правног факултета,
Међународни научни скуп
одржан 24. октобра 2026. год. на Палама

УДК 34(048.3) ISBN 978-99997-47-11-0

Источно Сарајево, 2026.

ЗБОРНИК САЖЕТАКА

са

XV Научног скупа поводом Дана Правног факултета, на општу тему

„Право између истине и сигурности“,

који је у организацији

Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву,

и суорганизацији

Европске организације за јавно право,

Међународног савеза правника и

Института за упоредно право,

одржан 24. октобра 2026. год. на Палама, Источно Сарајево

Издавач

Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву

Алексе Шантића 3, 71420 Пале

тел. 00387 57 226 609 / факс 00387 57 226 892

http://www.pravni.ues.rs.ba / *dekanat@pravni.ues.rs.ba*

За издавача

Проф. др Горан Марковић, декан

Приредио

Проф. др Димитрије Ћеранић,

продекан за научно-истраживачки рад

Лектор и коректор за српски језик

Проф. др Нина Ћеклић

Лектор и коректор за енглески језик

Мр Нинослава Радић, наставник страног језика

Проф. др Сузана Марковић

Техничка припрема

Проф. др Димитрије Ћеранић

Доц. др Ђорђе Перишић

Доц. др Брано Хаџи Стевић

Штампа

Графомарк, Лакташи

Тираж

150 примјерака

УДК/UDC 343.261-052:342.731
343.83

Истраживач сарадник Теодора Гојковић[*]
Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд

ПРАВО ОСУЂЕНИХ ЛИЦА НА СЛОБОДУ ВЕРОИСПОВЕСТИ У КОНТЕКСТУ ИНСТИТУЦИОНАЛНЕ СИГУРНОСТИ И РЕСОЦИЈАЛИЗАЦИЈЕ

Лишење слободе не подразумева губитак других основних људских права, осим оних чије је ограничење нужна последица извршења казне затвора. Међу правима која осуђена лица задржавају налази се и право на слободу вероисповести, чије остваривање у затворском окружењу добија специфично значење услед захтева институционалне сигурности и ограничења својствених затворском режиму. Циљ рада је да се, полазећи од домаћег нормативног оквира, међународних стандарда и релевантних социолошких и пенолошких истраживања, сагледа однос између остваривања верских права осуђених лица, институционалне сигурности и ресоцијализације. Анализа обухвата границе могућег ограничавања ових права, као и раскорак између њиховог формалног гарантовања и стварних могућности остваривања у свакодневном животу установе. У раду се испитују и налази о значају религије и духовности за прилагођавање на затворске услове, психосоцијалну добробит и процесе личне промене. Иако део истраживања указује на повезаност религијске укључености са повољнијим показатељима затворске адаптације и рехабилитације, такви налази не потврђују универзално нити непосредно ресоцијализацијско дејство религије. Сходно томе, слободу вероисповести треба разликовати као аутономно право осуђеног лица од инструменталног коришћења религије ради одржавања реда или остваривања третманских циљева. Захтеви институционалне сигурности сами по себи не искључују могућност остваривања верских права осуђених лица.

Кључне речи: Осуђена лица; Слобода вероисповести; Верска права; Институционална сигурност; Ресоцијализација

[*] *teodoragojkovic9@gmail.com*

THE RIGHT OF PRISONERS TO FREEDOM OF RELIGION IN THE CONTEXT OF INSTITUTIONAL SECURITY AND REHABILITATION

Imprisonment does not strip prisoners of their fundamental rights, including the right to freedom of religion, beyond the restrictions it necessarily entails. In prison, however, the exercise of the right to freedom of religion is limited by the requirements of security and the rules governing everyday institutional life. The paper examines the legal and practical position of religious rights in prison on the basis of domestic law, international standards, and relevant sociological and penological research. It focuses on the limits of permissible restrictions and on the difference between formal legal guarantees and the actual possibility of exercising religious rights in practice. Existing research also points to the relevance of religion and spirituality for adjustment to imprisonment, psychosocial well-being, and personal change. Although religious involvement has been associated with more favorable outcomes in some studies, such a correlation does not establish a universal or direct rehabilitative effect. Freedom of religion should thus be treated first and foremost as a right of prisoners, not as an instrument of institutional control or correctional policy. Institutional security requirements do not, in themselves, preclude prisoners from exercising their religious rights.

Keywords: prisoners, freedom of religion, religious rights, institutional security, rehabilitation.